

Școala Gimnazială "B.P. Hasdeu"
Municipiul Cămpina

♥ Munca Ținutelor Școlare
adunată într-o carte ♥

An școlar

2018-2019

clasa a III a B.

-auxiliar didactic pentru
clasele primare

Prof. pt. Inv. primar
Ghinea Maria

La realizarea acestei lucrări s-au pus
imaginația la treabă următorii studenți:

BALĂȘOIU R. C. EVA MARIA
BOȘILCA N. DIANA ELENA
CHIRIAC A. I. VICTOR
CORNEANU L. ALEXANDRA MIHAELA
COTRUT C. N. SARA MARIA
DINU M. EMANUEL
DINU MARA
DRAGOMIR P. M. STEFANIA IOANA
DULAMA V. B. VASILE CLAUDIU
ENACHE V. MARIA BIANCA
FODAC C. S. DENISA TEODORA
IALAMA C. V. SERENA ELENA
ILIE SABINA ANDREEA
LUPU I. MARIA
MOSOR REBECA
NAE V. M. MARIA
PASALAN I. C. ANDREI VALENTIN
PERNA F. NATALIA MARIA
PIELE E. DARIUS ANDREI
POPA M. SONYA ANA MARIA
SAVU ADELINA
SURKULU-IANCU ALI-CEMAL
SENDROIU C. VLADIMIR STEFAN
SUPIALA RARES STEFAN
SUTA RALVAN ANDREI
TOMA I. DRAGOS IONUT
TANASE DARIUS MIHAI
TUDORACHE ADRIANA

COORDONATOR: PROF. PT. INV. PRIMAR
GHINEA MARIA

Clipe de reflecție, gânduri, împliniri...

„Învătătura la om e comoră... și munca...
cheia ei. Păzeste bine cheia, ca să nu pierzi co-
mora.”

Fiecare moment din activitatea școlară a
fiecărui elev și a învățătorului are de fiecare
dată o altă încărcătură emoțională. Chiar eveni-
mente care se repetă pe parcursul anilor, săptămâ-
nilor, zilelor... nu se petrec la fel.

Disciplinele de învățământ aduc cu fiecare
unitate de învățare provocări în minte, în caiete,
în suflet... E greu? E ușor? Uneori, da! Alteori, nu!

Curioși și necăbdători, cu minti estete și deschise
către noi și noi orizonturi, școlarii abordează cu
determinare și creativitate... chemările. Rezultatul...
frumoase gânduri și idei, frumoase simțăminte, tră-
iri nevinovate, speranțe! Frumoase cuvinte împletite
cu migală în enunțuri, texte migălos elaborate!
Informații culese și cu atenție înțelese, imagini con-
turate și frumos colorate... fir de cerneală picurat
în cuvinte mai mult sau mai puțin caligrafic scrise...
și toate în acest auxiliar cuprinse... Împliniri!

Auxiliarul este o pledoarie pentru a stimula
creativitatea și prezintă compuneri, texte structu-
rate pe diferite teme. Acestea sunt mijloace e-
ficiente în formarea deprinderilor de a conversa,

de a cultiva și rafina spiritul. Ele îndepăr-
tează elevul de avalanșa de informații pe ca-
re o primește accesând internetul și-l ajută
să-și dezvolte capacitatea intelectuală prin
faptul că poate reflecta asupra a ceea ce
el poate scrie. Pas cu pas!

Success!

Profesor pentru
învățământ primar,
Glăvea Maria

CUPRINS

1. Ștrufii vor să ne prezinte pareaștea plantelor și animalulelor lor.
2. Vizita la zoo trăită de ștrufi.
3. Călătoriu prin Europa alături de ștrufi plimbându-se.
4. Fluturarii curios ne captează toată atenția.
5. Peripeții la munte și la mare prin joacă și surprize.
6. Lumea magică a copilăriei.
7. Căutia cu povești.
8. Serurile ierului văzute prin ochii ștrufilor.

Strucufii vor să ne prezinte povestea
plantelor și animalelor lor

Laburea unui răsad de roșie

Acum clauă tile eu și cu mama am plantat un răsad de roșie. Astăzi au ieșit primele două legume. Eu am luat o roșie să văd ce gust are. Era foarte bună!

A doua zi am văzut răsadul de roșie plângând

-De ce plângi, răsad de roșie?

-Peste noapte au venit omizi răutăcioase și m-au ciugulit!

-Îmi pare foarte rău, dar o să fac o invenție care să te scoată din leucuc. Iar eee în data m-am pus pe trealeă

Am inventat o cameră de vedere, iar pe lateralele am pus un spray anti-omizi. După aceea l-am înfipt în pământ. Lăsa următoarea, răstărușul de roșie a făcut multe legume.

-Multumesc!

-Cu plăcere!

Și așa noi doi am rămas prieteni!!

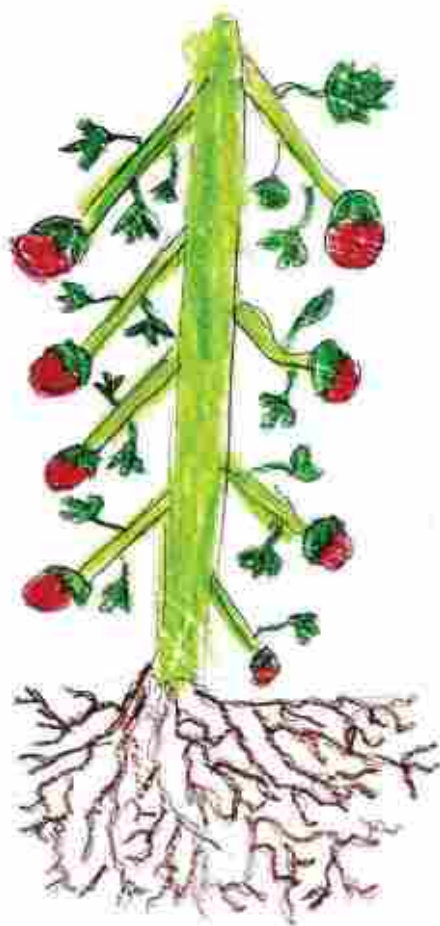

Răsadul de roșie

Această plantă este cultivată la aproape toate latitudinile, ocupând o suprafață de aproximativ trei milioane de hectare, adică o treime din terenul consacrat legumelor.

Fructele plantei sunt lungi, de zece - douăzeci și cinci centimetri, având cinci - nouă frunzulițe, fiecare ^{din} acestea având opt centimetri lungime, cu margini serate. Atât trunchiul cât și crenguțele, respectiv frunzele sunt acoperite cu excrescențe asemănătoare părului animalelor.

Florile sunt mici, de circa unu-doi centimetri, galbene, având corola formată din cinci petale, fiind grupate în inflorescențe de trei, până la douăzeci de flori.

Floile

Într-o zi de toamnă, două flori discutau. Una dintre ele spuse:

- Trei să plecăm de aici, să ne ducem într-un loc unde o să fim regine?

- Nu, mie îmi place grădina lumii lui Adrian. Nu vreau să plec de aici!

- Am înțeles!

Cele două flori au așteptat vesele iarna, pentru a se juca în zăpadă.

Brevetă stejarului

Domnule, stejarul născut la nașterea lui corolană, mereu...

Între-o zi, veni o mică vântușă care se arde adânc în copacilor.

Doar stejarul a primit-o printre ramurile lui. Când vântul a început să scutură frunzele copacilor, înfrățirea vânturilor l-a crăpat pe micul stejar.

De atunci, stejarului îi pica frunzele doar toamna și iarna.

Stejarul

Stejarul se mai numește și stejar pendulcat, este un arbore din zona temperată, înalț cu ramuri puternice, moferoare, corolană largă și bogată.

Scorța este de culoare brun-roșie, grăcioasă, aspră, adâncă și dură. Stejarul înfloare în luna mai, fructul fiind cernumit ghim-dă.

Se întâlnește mai ales la câmpie și foarte rar la deal. În mitologia slavă, Stejarul era considerat arborele adormirii. El mai trăiește stejar din România care are peste 900 de ani și se află în Gajdama, jud. Giurgiu și este cel mai bătrân stejar din sud-estul Europei.

Tudorache Ariana Maria

Papagalul Tutu

Era 1 iunie. Aveam trei ani. Linera ciocănea insistent la ușa. Era, bona mea.

Îmi adusese în dar un papagal verde. I-am dat numele Tutu. I-am cumpărat colivie, l-am îngrijit și când eram plecat mai multe zile din oraș îl luam cu mine.

Într-o zi, am fost nevoit să îl duc la bunici, la țară. Ei i-au mai cumpărat o papagalită, pe nume Chira. Timp de doi ani i-au îngrijit pe amândoi, până când... într-o zi au lăsat ușa coliviei deschisă și au eliberat.

Acum mă gândesc cu drag... la Tutu și Chira!

Paragalul

durata de viață: 40-80 ani
 unde trăiește: păduri și jungle tropicale, și savane
 dieta: omnivore
 clasă: aves
 nume științific: Pittacine
 de mănâncă: fructe, nuci, semințe, insecte
 prădători: oameni, maimuțe, păsări mari

Pisica Miau

Era odată o pisică, pe nume Miau. Ea avea un pădăpost pe care îl iubea. Stăpânii ei erau foarte grijulii.

Lui Miau îi plăcea mult să se joace. Dar, din păcate, nu se putea juca seara sau când era întuneric. La fel ca noi, nu putea să vadă bine pe întuneric.

Într-o zi, Miau se gândeste să plece pentru a găsi un loc în care nu este niciodată întuneric.

A mers peste mări și țări, ocean și continent și în toate locurile se făcea la un moment dat întuneric.

Când se întoarce, văzu că seara, sora ei, Mia, o aștepta.

Mia îi spuse așa lui Miau:

- Dacă dorești să poți vedea și pe întuneric, pentru a te juca ia aceste lentile, pune-le și vei putea să vezi și pe întuneric.

De atunci, toate pisicile au vedere nocturnă, adică pot vedea pe întuneric.

Pisica de casă

Pisica de casă, pisica domestică sau mătă, din familia "Felidae" și rasa "Felis catus" sau "Felis silvestris catus", este un mamifer din ordinul carnivorilor.

Țapul pisicii este alcătuit din fire lungi, care poartă pete sau dungi.

Pisica este alături de oameni de peste nouă mii cinci sute de ani.

Pisica domestică este foarte apropiată de pisica sălbatică europeană ca și de pisica africană.

Câteva dintre rasele de pisică din lume sunt: Albastriu de rusia, Birmaneză, Cornes, Maine, dar și Liameză.

Există și pisica de mîșir, pisica de mare. Durata medie de viață este de doi-șaisprezece ani (în sălbăticie).

Pisicile sunt singurele mamifere existente care au o vedere nocturnă foarte dezvoltată. În întuneric pot vedea perfect, ceea ce le ajută la vînat.

Una din cele mai cunoscute mâncăruri care sunt mîncate de această felină sunt soarecii.

Perioada de gestație a unei pisici este de cincizeci și șapte-șaiszeci și șapte de zile.

Greutatea unui adult este de 3,6-4,5 kg. Pisica dorme în jur de doisprezece-șaisprezece ore pe zi.

Poate atinge înălțimea de douăzeci și trei - douăzeci și cinci centimetri.

Barium

Este o pasăre originară din Asia. Pămîntul a fost adus în Europa în secolul al VI-lea, în Grecia și Italia pentru a fi crescut în parcuri special amenajate. Mult mai târziu, pămîntul a fost adus și la noi în țară. Brioșele exemplare au fost crescute în grădina mea și în Grădina.

În salbăciie, o femeie depune în luna mai aproximativ 20 de ouă pe care le

facește. După perioada de 20 de zile, femela de până se ocupează și de pui, aceasta fiind recunoscută în lumina animalului datorită unei dintre cele mai luminoase.

Unā. m. excepta.

ca. 1000-1100

dragostii. Si cum

accertato. L'età mu-

putra. Li! ca. un-

Linea ei, a început

Xiānlǐngqā, 9-2-1

slab-on-grade center

zum de cunoaștere

செய்தியை

с.кв. № 15-а; п.п.

From the above for

unvollständiger

the average
number of

Rezervul mării cu tot cu
codă: 1,50 m.

Ea s-a dată un mic pui
de câțel care stătea la
poartă casei mame.

Mama îi dăduse
mâncare și apă, la
sfârșit - am făcut
și un culcuș.

Dar s-a dat și ei,
chiar când aveau
să mearg pe mî-
șă cu el, nu mai
era, cîmăra îl luase?!

Imi era foarte
dor de el, dar știu
că acum este foarte
îmbut acolo unde
este.

Căinele este un
animal domestic.
Trăiește în curtea
omului.

El mănâncă
roade de vară,
Este acoperit cu bla-
nă, are două urechi,
patru picioare și are
și o coadă cu
care își exprimă
sentimentele.

Salama Serena

Stiați că despre Ursii Panda

- Este un animal leneș, și are două ocupații principale și de zi: să doarmă și să mănânce;
- Se catără ușor în copaci și sunt buni înotători;
- Sunt animale solitare și aleg deseori să trăiască singuri, izolați de ceilalți;
- Pentru chinezi este un simbol al prieteniei și al păcii;
- Femela Panda dă naștere la unul, maxim doi pui odată la 2-3 ani;
- Psihia pe care aceștia o adoptă în momentele în care se hrănesc este asemănătoare cu a omului;
- Vârsta ursului Panda este de douăzeci de ani;
- Ursii Panda sunt pe cale de dispariție, în prezent existând aproximativ 1000 de exemplare în sălbăticie.

Urul îndeplinit

Demult, în munții Chinei trăiau niște ursuleți tare jucăuși. Ei aveau blănița neagră.

În munți veni iarna, începu să ningă, iar ursuleții se bucurau de noua lor jucărie albă, pufoasă, dar rece. În joaca lor, unul din ursuleți își dorea cu voce tare ca zăpada să nu mai plece niciodată. Auzind de asta, Zâna Zăpezilor își făcu apariția și îi propuse ursulețului să îi schimbe culoarea blăniței. Ursulețul acceptă încântat propunerea, dar spuse că vrea să păstreze și amintirea vechii lui blănițe.

Întărită, Zâna Zăpezilor îl amență pe ursuleț că el va numi Ursulețul Panda, va avea blănița albă cu negru și va fi cel mai dragălaș animaluț de pe pământ!

Ilie Andreea Gabriela

Vulpea

Vulpea este mai mică decât un câine obișnuit și decât un lup. Are între șapte și zece kilograme, rar mai mult. Corpul are sile un metru lungime iar coada stufoasă, circa treizeci-patruzece de centimetri.

Corpul vulpii nu este mare, fiind destul de asemănător cu al câinelui, dar iese în evidență datorită cozii lungi și stufoase, care are vârful alb. Blana este roșcată.

Vulpea mănâncă cele mai mici mamifere: șoareci de câmp, popândăi, castori, lemingi, veverițe, iepuri etc. Detectează prada chiar și fără să o vadă (după miros și auz), dar nu se aruncă după ea, ci sare asupra sa, cu lăcele din față precum pisicile. Majoritatea vulpilor ucid deseori mai mult decât pot mânca la o singură masă și îngroapă ce le privesc, urmând a reveni altă dată la locul cu pricina.

Vulpea Mimi

Eu știu că vulpile sunt șirete, dar am întâlnit una de treabă.

Când mă plimbam prin pădure am văzut o vulpe, iar aceasta mi a spus:

- Bună! Cum te cheamă?

- Bună! Pe mine mă cheamă Maria, dar pe tine?

- Pe mine mă cheamă vulpea Mimi și nu sunt o vulpe șireată. Voiam să îți spun că în pectora urului se află sfârșitul curcubeului, unde este o sală cu aur.

- Bine...

Prima oară nu am fost sigură, însă nu aveau nimic de pierdut. Când am ajuns, am văzut o sală plină cu aur. Vulpea avea dreptate!

În cele din urmă, drept răsplată pentru aceasta, am împărțit aurul.

Amândouă am fost și încă suntem fericite!

Renii lui Moș Crăciun

De mult, într-o țară înghețată,
murmura zăpezii, Moș Crăciun era în
săutătoare, unii, surietate de mătăse, care
pă-l ajute în dăruirea cadourilor de
Crăciun.

Între ei, în drumul lui, se învâ-
le un zorn, care suspinăt, cu năruș nerie
și înghețat, care plangea de zor de noapte
plăcătoare pe care o adă împănarea cu
prafii lui.

Întălmirea lui Moș Crăciun la
cadourile și-a dăruie cele mai magice lucruri
care ne pot întâmpla în ajun de Crăciun.
Din acel moment, magia noastră
teilor și-a făcut nărușul nărușilor, iar
Moș Crăciun și-a pus numele de zorn.

De atunci, și-a așezat și cu
7 pătice pe care nu le mai pătice, și
ajutându-l pe Moș Crăciun la tragera
nărușei și împănarea cadourilor în
cabl.

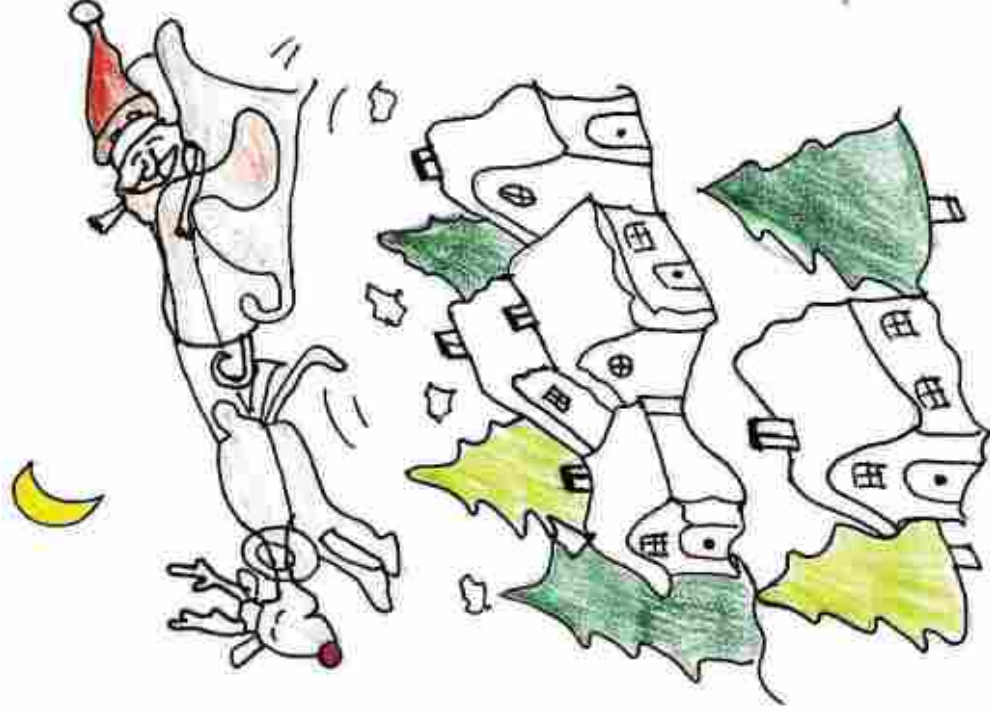
Renii

Renii este animalul vedetă al
lunii decembrie, și în același timp
suferă de Moș Crăciun.

Este o specie din familia
caninilor, se trăiește în lum-
dora mătăse din America de Nord,
cu o viață
supuș năruș perfect adaptat
și echipat pentru temperatură
năruș.

Năruș lor este gâtul năruș-
toare, încași năruș încălzirea năruș
năruș năruș din exterior, pentru a
nu așeză nărușii.

Unul nărușii este
năruș de ling de năruș și la
năruș nărușii năruș năruș
nărușii năruș năruș năruș de
până la 60 de centimetri.

Un iepure singur

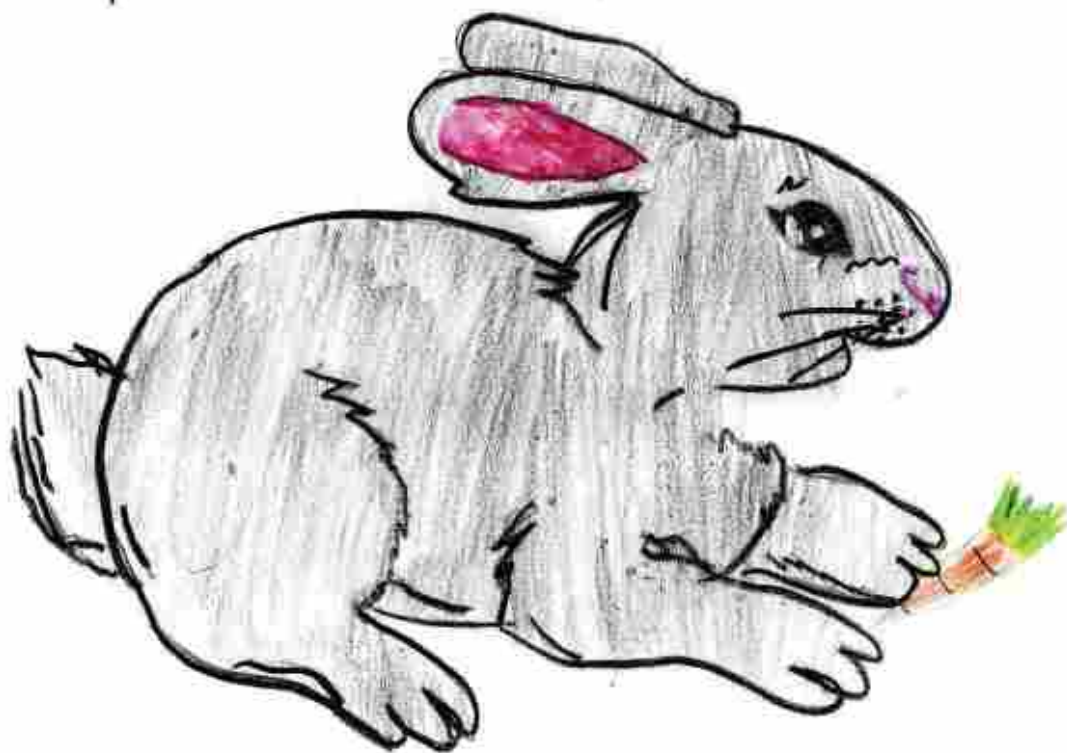
Odată, demult, un iepuras se plimba prin pădure. Deodată se auzi un sunet ciudat... Iepurasul a luat la fugă. Era casa lui. Luase foc...

- Mamă, tată!

Nimeni. Intrase printre flăcări în casă și îi văzuse pe părinții lui în flăcări. Incepuse să plângă, deoarece își dăduse seama că și bunicii lui muriseră în urmă cu un an... la fel...!

Iepurasul și-a luat lucrurile care nu luaseră foc și a pornit să-și găsească o familie nouă.

După ceva timp își găsi o familie. Deseori îl găsim pe iepuras singur pe câmp, parcă și-ar căuta o familie nouă... alta?!

Calul

- prietenul meu -

Calul (*Equus caballus*) este un mamifer erbivor răspândit în prezent pe toate continentele. Există mai multe rase de cai: pentru călărie, tracțiune și sarmar.

Corpul calului este zvelt iar gâtul este puternic și portat o-cornă. Devine adult la vârsta de cinci ani și trăiește între 25-30 ani. Strămoșul calului a trăit cu aproximativ 555 de milioane de ani în urmă și era de mărimea unui câine (*Eohippus*).

Eohippus

Calul este un animal zvelt, puternic, iar cel de sex feminin numit iapă dă naștere la un pui numit mână care poate alerge la scurt timp după ce este adus la viață.

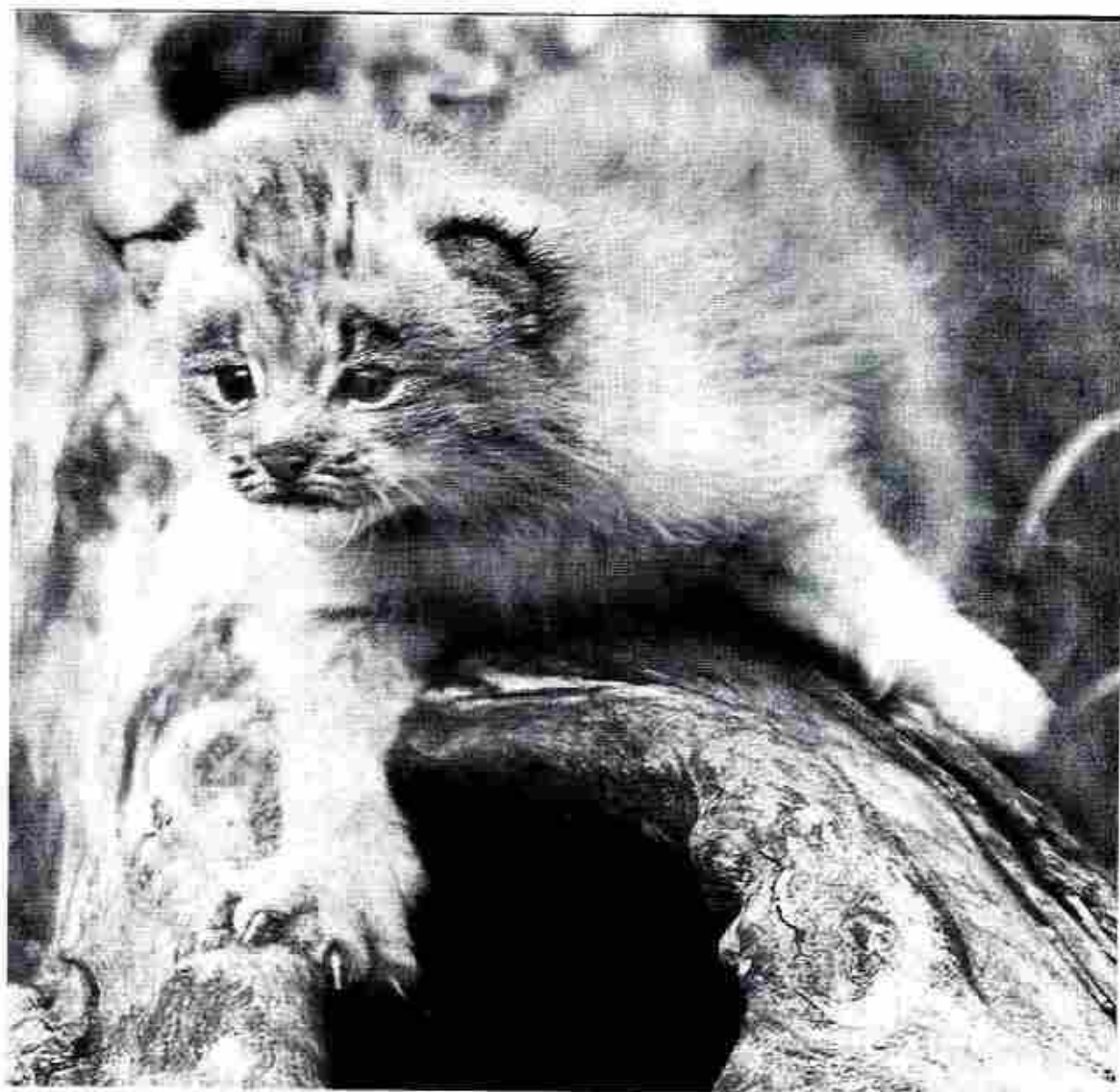

De când l-am cunoscut pe Oscar, viața mea s-a schimbat. Am simțit că am găsit un prieten. Era calul bucuriei mele. Mă însoțea pretutindeni, un animal credincios cu care îmi petreceam vacanțele. Era atât de blând! Cu ochii lui ca două mărgele negre, mă urmărea peste tot. Dragul meu prieten, îți mulțumesc pentru că ai existat în viața mea, Calul meu!!!

Râsul (generalități)

Râsul sau linxul este o felină de dimensiuni medii, care face parte din ordinul carnivore, familia Felis Taximania.

Familia acestui mamifer carnivor este încă disputată, unele surse integrând râsul în genul Felis, altele integrându-l într-un gen separat, genul Linx.

Comportament și prods

Toste speciile de linci sunt carnivore. Teritoriul lor ocupă de la 100 la aproximativ 2.000 km, însă speciile europene au teritoriul limitat din cauza activității umane.

Se pot găsi în pădurile din regiunile muntoase, gârșăceriile, bogate în vânat. Rășii se cațără ușor, dar la o distanță de 4-6 metri, dar de obicei vânează la nivelul pământului.

Împerechere

Toate speciile râșilor se împerechează în timpul primăverii, în martie și aprilie. Fiindcă sunt animale solitare, împerecherea nu are loc în fiecare an. Ciclul estral la femele durează 10-15 zile.

Puii se despart de mama lor la doi ani, pentru a se pregăti de împerechere.

La munte (companerie imaginară)

Eu, bunica și mama am mers la munte. Acolo, printre copaci și pietre era un râs. Prima soră am crezut că e de fapt o pisică, dar bunica mi-a explicat că e un râs. Era supărat, fiindcă i-am încălcat teritoriul. Ne-am îndepărtat și am ajuns teferi la baza muntelui.
A fost o zi uimitoare!

Căinele Toto

Într-o seară friguroasă de iarnă, pe când me întorceam de la bunică, la marginea drumului era un câțel care tremura de frig.

Văzându-l, l-am îndrăgit imediat și i-am rugat pe părinții mei să-l luăm acasă. Fui foarte de acord, m-am apropiat de el și l-am luat în brațe. Imediat s-a lipit de mine. Primul nume care mi-a trecut atunci în minte a fost Toto.

Ajunși acasă, l-am pus într-o cutie și l-am acoperit cu o păturică. Când s-a mai încălzit, i-am dat să mănânce și să bea apă.

El a fost foarte lucuros, dădea din codiță și după aceea a căpatat curaj să se joace cu mine.

De atunci, Toto a fost cel mai bun prieten al meu, urmându-mă peste tot. Atunci, când cădeam venea și-mi lungea cămile, apoi „săgea” în brațele mele. Este un câine pe care mă pot baza.

Căinele

Căinele este una dintre subspeciile lupului cenușiu, fiind un mamifer carnivor.

Căinele este posibil să fie primul animal domesticat și cel mai folosit pentru muncă, vânătoare și companie din istoria oamenilor.

Căinele are o vedere nocturnă mai bună decât oamenii datorită unei substanțe care reflectă lumina din spatele retinei.

O cățea și un câine mascul, împreună cu urmașii lor, pot produce peste șaiseci, șaispe de mii de căini în șase ani.

La șobolanu, câinii din rasa Chihuahua se nasc cu un punct sensibil în vârful craniului care se închide cu vârsta.

Cătețul Ham-Ham

Cătețul Ham-Ham era un câțel singuratic, care se plimba prin pădure. Acolo se întâlnea cu diferite animale și la toate se lăuda cu labutele lui curate.

Cătețul Ham-Ham a stat mult timp în pădure, dar voia să vadă și comerzișii la oraș, așa că a întrebat-o pe căprioară:

- Știi tu unde este orașul?

- Da! Vino cu mine!

- Bine

Cei doi au mers ce-au mers până au ajuns la oraș. Cătețului îi se parecă foarte mare orașul.

Căprioara îl plimba prin tot orașul și se înțelegeau bine.

De atunci, cei doi prieteni nu s-au mai întors în pădure.

Căinele

Căinele este posibil să fie primul animal domestic și cel mai cunoscut și îndrăgit animal. El este un animal carnivora. Poate trăi între 10-15 ani.

Căinele poate fi găsit pe tot globul pământesc. Există aproape 400 de rase. Căinele este un animal de talie medie. Corpul lor este acoperit cu păr de diferite culori. Membrurile se termină cu labe presărate cu gheare.

Labrador Petricior

Labradorul Petricior și de origine în provincia Newfoundland Canada. La început era un câine de apert, dar a fost antrenat să fie un câine de vânătoare foarte bun.

Pescarii se ajutau de el deoarece le aducea la țarm plasele pline de pește. A fost adus pentru prima dată în Europa, în Anglia, în secolul al 16-lea, fiind adus de navele pescărești portugheze.

El trebuie periat de trei ori pe săptămână și curățat în urechi la fiecare săptămână.

Este trăit până la doisprezece - treisprezece ani.

De ce are Labradorul roșu

Între-o zi frumoasă de vară, eram cu Fio, cățelușă mea. Eram într-un drăguț parc din Câmpina și ne jucam fetele. Eram

Fio a reușit să îmi dea multe goluri, ascundându-se cu încredere printre mișcările mele. Eram foarte fetele.

A reușit să câștige meciul, dar când a vrut să se bucură, nu a avut cum. Lui Dumnezeu îi-a fost milă, așa că îi dădu o coadă, pentru a-și putea exprima sentimentele.

Blacky

Eu și Blacky suntem foarte apropiați. În fiecare zi când vin de la școală mă opresc la ea, o mângâi și-i vorbesc. Tot am în casă și mâncare. E foarte mîmăcioasă. O iubesc, te și fratele meu, dar ea se bucură când mă vede pe mine.

O iubesc!

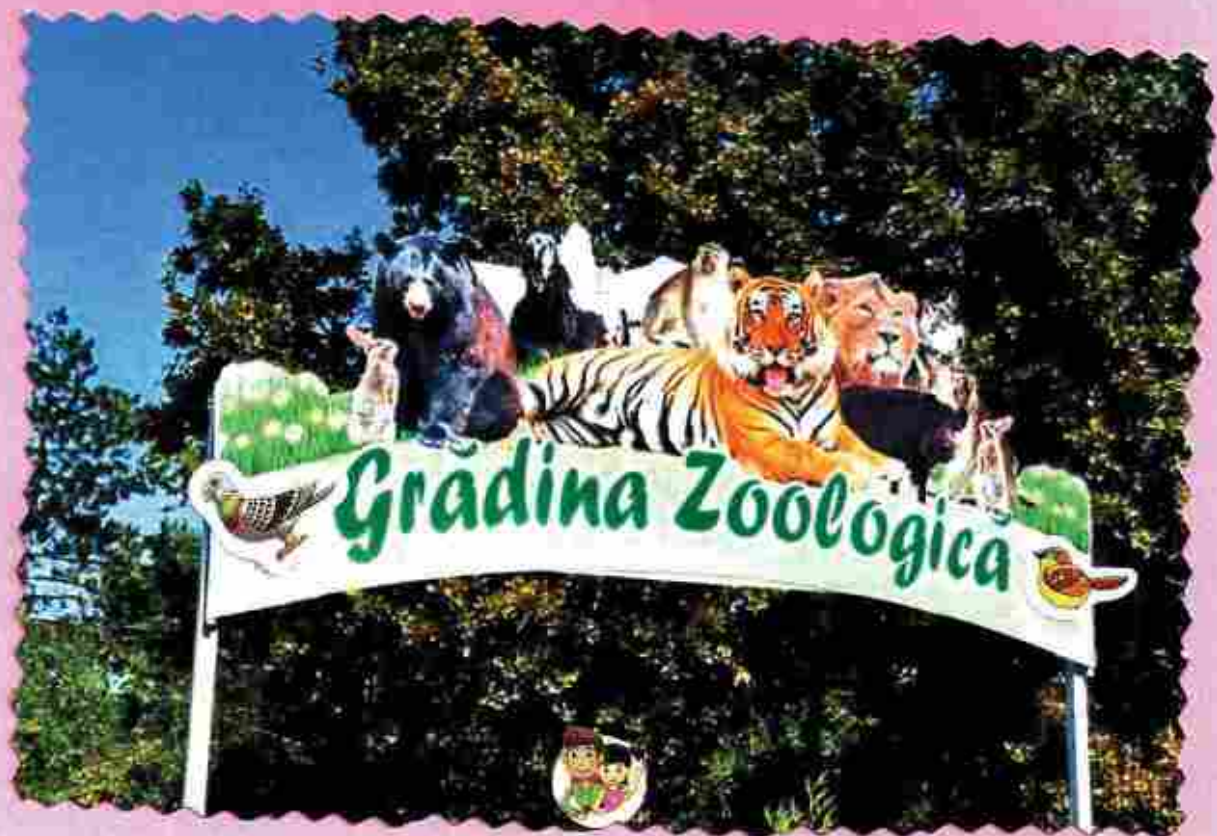

Căinii, doar un animal de companie?

Un câine poate fi ciobănesc, salvator, de vânătoare, de companie (pentru nevătători) sau de pază. Pentru salvarea pe mare este Terranova, pentru salvarea de pe munte este ciobănescul german care poate găsi persoane îngropate sub zăpadă. Labradorul îi ajută pe nevătători iar, pentru pază tuamelor sunt câinii ciobănești.

Vizita la zoo trăită de străuși

La grădina zoologică

Astăzi, împreună cu părintii și prietenii mei am mers în vizită la Grădina Zoologică.

Acolo am văzut o multime de animale foarte drăgute, interesante și surprinzătoare. Cel mai mult m-au impresionat urșii panda, deoarece mâncau liniștiți bambusul lor.

Toate animalele erau separate de câțeva gardulețe puse în jurul lor. Omul care le îngrijea ne-a dat permisiunea de a le mângâia. Unele aveau o blană catifelată și pufoasă, altele aveau blana mai aspră, iar altele nu aveau delec.

Foarte tare m-au impresionat papagalii care erau de toate felurile, și culorile lor vișcare imitau chiar tot ce spuneai. Acestea sunt niște animale foarte inteligente.

Această zi petrecută aici a fost ca una din porosti. Sper să mai mergem pe acolo!

La Grădina Zoologică

Între-o zi eu și prietena mea am mers împreună cu părinții noștri la zoo.

Prima dată am vrut să vizităm felinele sălbatice.

Mai întâi, am văzut tigru, o felină portocalie cu dungi negre. După aceea am văzut leul, regele junglei. Apoi, a urmat să vedem panterele. Erau negre, mari și părea că vor să ne atace.

După ce am vizitat felinele am mers la pavilionul cu păsări. Pasărea mea preferată a fost papagalul, care chiar mă imită. Altă pasăre care mi-a plăcut este pasărea colibri.

Apoi, am văzut iepurii care puteau fi hrăniți cu morcovi. Erau foarte drăguți, dar și sperioși.

După aceea am mers și am văzut cuști-le cu animale din desert. Primul animal a fost dromaderul. Este o cămilă cu o singură coadă. Următorul animal a fost cămila. Am aflat că acest animal își depozitează hrana și apa în cele două coapse și îi poate ajunge chiar două săptămâni. După ^{aceea} am ajuns și la elefantii africani. Nu arătau deloc ca și elefantii asiatici.

În cele din urmă am privit și crocodilii. Stătea nemiscată ca statuile. Căci nu clipeau. Parcă erau făcuți din plastic, dar erau reali!

Într-o zi, această vizită la Grădina Zoologică mi s-a părut cea mai interesantă excursie!

La Grădina Zoo

¹
Într-o frumoasă zi de toamnă, eu, alături de colegii mei, am mers la Grădina Zoo.

Mai întâi am vizitat păsările. Acolo porumbeii erau cu diferite culori, fiecare fiind cât mai grățios. Papa galii multicolori împodbeau pavilioanele. La un moment dat, am admirat și cum păsăriți deschideau minunatele lor coadă.

După ce am admirat toate speciile de păsări, am vizitat lei. Cu coama lor de diferite nuanțe de roșu, ei doreau să impresioneze lumea.

Am vizitat și serpi care aveau o piele aspră, iar ei erau lungi ca o câră interminabilă.

După aceea, am vizitat un pavilion în care se aflau elefanți și doi pui de girafă.

Apoi am mers în capătul unui salon și am văzut o minunată bufniță albă care zbura zburdălnică prin imensa curcă a sa.

Am mai văzut și cămile, vulpi și o hată de lupi, un pui de jaguar, lefel și o panteră neagră.

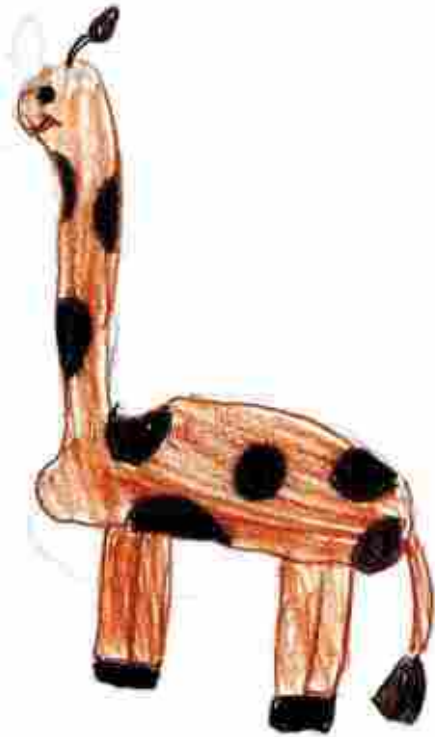
Într-o curcă de sticlă, doi crocodili stăteau nemiscăți. Eu cu colegii mei i-am comparat cu două jucării.

Am mai vizitat și niște urși bruni care erau dormici ca mai mulți oameni să se privească.

După aceea, am privit animale domestice, cum ar fi: capra, porcul, vaca, ponei și cai.

Apoi am vizitat maimuțe, cerbi, capre, tauri, boi, pisici sălbatice și iepuri.

Mi-a plăcut excursia la Zoo!

La Grădina Zoologică

Într-o zi frumoasă de vară, eu am mers cu părinții mei la Grădina Zoologică.

Prima oară am vizitat cușca cu leul cel mare, regele Grădinei Zoologice. Lângă cușca lui era una cu pantera neagră. Era neagră ca cerul înnoptat!

După ce am văzut toate animalele, ne-am dus la pavilionul cu păsări. Erau foarte zălăgioase! Păsările erau colorate ca un curcubeu.

Apoi am mers la pavilionul cu serpi. Acolo nu am stat prea mult, deoarece toți serpii erau ascunși în culcușul lor.

Eu cu părinții mei ne îndreptam încet spre ieșirea Grădinei Zoologice.

În timp ce ne îndreptam spre ieșire, noi am reorlit de cât de frumoasă a fost excursia. Eu eram un pic supărată că plec, dar mama m-a liniștit, spunându-mi că o să ne mai întoarcem.

Excursia aceea a fost minunată!

La zoo

O să vă povestesc o întâmplare impresionantă de la Grădina Zoologică:

Era o zi frumoasă de vară. Păsările străluceau faldnic pe cer, Păsărelele ciripeau de zor, iar florile așteptau până să fie mirorate de către noi, oamenii.

Am plecat cu familia mea la Grădina Zoologică. Când am ajuns acolo, o priveliște superbă mi-a lucurat privirea.

Am intrat și întâi și-năoi am vizitat maimuțele. Erau tare drăguțe și inteligente. Apoi am mers la pavilionul cu păsări și acolo am văzut cum șoimi, papagali, bufnițe și perusi zbura de colo-colo.

După aceea, am văzut urși, leopantere. Am văzut chiar și roneiul și broșul.

Apoi am vizitat pavilionul cu șerpi, lăcuste și broaște țestoare.

Elefantii asiatici, înaltele girafe, caii, cămilele și dromaderii nu au lipsit de la zoo. De asemenea, mici capre negre și mici cocorși de munte nu au lipsit.

Regele junglei, leul, stătea măiestru și ne privea atent. Nici o mișcare nu rămânea neobservată de felină. Bineînțeles, nici leoaica nu se lăsa mai puțin. Se juca cu puilul, atrăgând privirile oamenilor. Era o adevărată concurență între cei doi.

În final am văzut caprioare, cerbi, râme și tigrii dungați. Și zebrele m-au impresionat!

A fost minunat și abia aștept să mai vizitez și alte grădini zoologice!

La Zoo

Joi dimineață, alături de colegii mei am plecat la Grădina Zoologică.

Ajunși acolo, doamna învățătoare ne-a spus că mai întâi vom vizita animalele sălbatice. Acolo am văzut un leu, o zebra, maimute, vereverite și multe alte animale, iar la un moment dat am zărit și un crocodil ce părea împăiat, dar care clipind dintr-un ochi, s-a reperit spre noi. După aceea ne-am îndreptat spre păsări, unde eu am remarcat un păun cu un penaj multicolor ce m-a impresionat.

După câteva momente, doamna ne-a anunțat că va trebui să ne îndreptăm spre ieșire, așa că am plecat spre autocar, iar pe drumul de întoarcere am schimbat impresii despre cele văzute.

Într-o zi frumoasă de vară, doamna
a hotărât să facem o excursie la "Grădina
Zoologică" la București. Toți am fost de acord.
Am mers mult cu autocarul, dar
într-un sfârșit am ajuns.

Am intrat acolo, totul era minunat!
Am văzut multe animale, dar preferata
mea a fost gorila.

Urșul mormăia, leul răgea, toate
animalele se auzeau câte un sunet.

Acea zi la Zoo a fost minuna-
tă!

GRĂDINA ZOOLOGICĂ

La Zoo

La 100

Într-o zi frumoasă de duminică, bunica s-a hotărât să mergem împreună cu prietena mea, Lănciana, la grădina zoologică de la București.

Ajunse acolo am găsit foarte multe animale pe care nu le mai văzusem niciodată.

- Ce frumos este tigrul! se miră Lănciana. Nu am mai văzut niciodată un tigru în realitate!

- Aici eu nu am mai văzut un astfel de animal în viața mea!

- Hai să mergem și la cușca urșilor panda! ne invită bunica.

Ajunse în fata urșilor, și eu, dar și Lănciana, ne-am minunat de frumusețea și gingăria lor.

- Bunico, de ce ursul panda are blana în două culori? întreb eu curioasă.

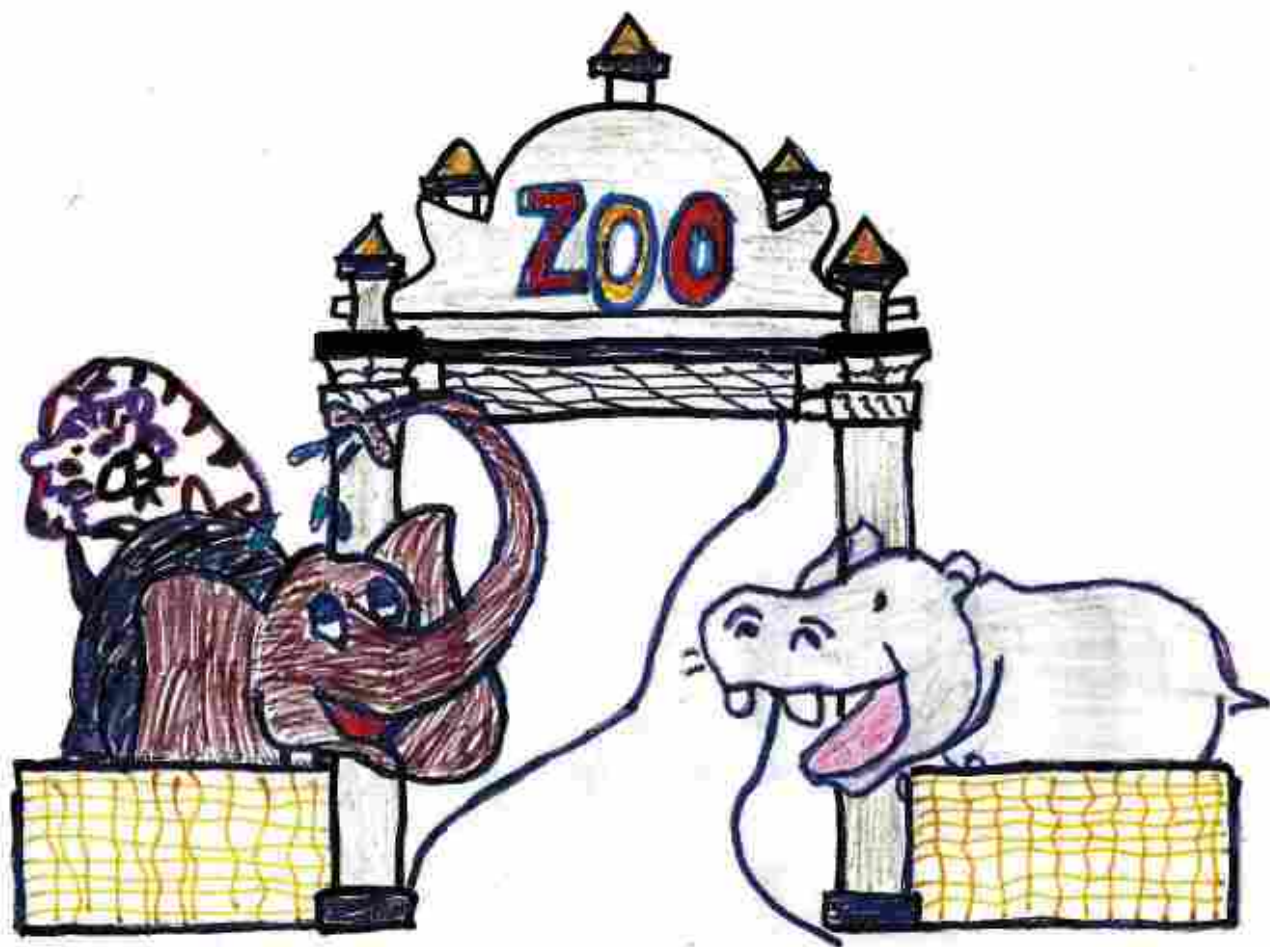
- Dragă mea, are blana albă, pentru că o parte din timp și-o petrece în căpădă, dar și neagră, pentru că el stă și în pădurile dese cu bambus. Încântată ne spune bunica.

- Aici sunt papagali? întrebă curioasă Lănciana.

- Sigur că da! răspunde bunica.

Mergând pe alee spre zona cu coliziunile lor, ne minunăm de culorile aprinse ale penajului lor.

După două ore de plimbare prin grădina zoologică, am plecat acasă încântate și fascinate de tot ceea ce văzusem acolo.

Mie îmi place foarte mult la Zoo! La fel și familia mea.

Într-o zi, părinții mi au spus că vom merge undeva unde îmi place foarte mult.

Prima dată m-am gândit că mergem la teatru, până când am ajuns în fața Grădinii Zoologice.

Acolo, în primul rând am văzut o focă jucăușă cu o minge pe nas. Apoi am văzut șerpi care parca vroiau să vină la mine.

Am mai văzut morse, leoparzi de mare.

Am rămas reimită de lei, tigri, jaguarii, gheparzi și leoparzi feroci, cu dinții lor ascuțiți.

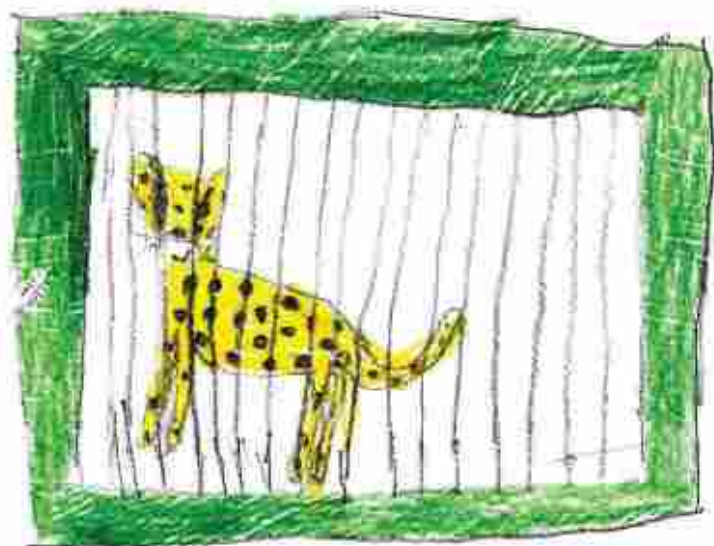
Am observat doi elefanți mănâncând, iar alți patru elefanți, împreună cu sașii pui, dormeau lin.

Am văzut și trei girafe și doi pui.

Am văzut: lămă, cerbi, caprioare, papagali, tucani, lebede, bufonite, urși, vulpi, păuni, și zeverile.

Surpriza a fost reușită!

M-am distrat foarte bine în această zi! Sper ca această experiență să se repete.

La Zoo

Într-o zi frumoasă de vară, am plecat cu familia mea la Zoo. Luam totuși mari și plină de curiozitate alina așteptam să ajung.

- Tata, este adevărat că urșii sunt la fel de mari și prietenoși ca în filme?

- Rebeca, urșii din filme se comportă ca cei din realitate. Ei sunt prietenoși, dar nu te poți juca cu ei!

Am ajuns în sfârșit la Zoo. Animalele fel de fel îmi făceau fiecare zăpăcitură.

- Uite, mami, o girafă! Are gâtul lung de ajuns până în cer!

Mama râde și mă mângâie pe păr.

Am văzut papagali colorați, cai, păsări, urși, vulpi înfrumusețate, dar și animale împăiate.

Îngrijitorii de la Zoo ne-au explicat că toate animalele împăiate au crecut acolo și au murit la Zoo.

O zi minunată pe care nu o voi uita niciodată!

La Zoo

- Într-o zi, eu și cu familia mea am vrut să vizităm Grădina Zoologică.

M-a impresionat la intrare că era totul decorat în tricolor, deoarece era 1 Decembrie.

Mai întâi am văzut șopârlele, tarantulele și tigrii în cuștile lor.

Am întrebat-o pe mama de ce crocodilii stau cu gura deschisă. Ea mi-a răspuns că le este foarte cald.

Am rămas surprinsă de răspunsul mamei.

La sfârșit am fost la lemuri care nu erau închise în cutii. Doi dintre ei s-au urcat pe mine. A fost cea mai frumoasă experiență!

La Zoo

Săptămâna trecută am fost împreună cu prietenii mei la Zoo. Am fost însoțiți de părinții noștri. După ce am cumpărat biletele am intrat pe poarta Grădinii Zoologice. Primul animal văzut a fost leul. Părea foar, dar nu mi-a fost frică de el.

Următorul animal văzut a fost tigru. Stătea într-un colț al curții. Am văzut apoi zebre. Toți am fost fascinați de dungile ei. Părinții ne-au spus că au acele dungii, deoarece ele trăiesc într-un mediu în care este foarte cald, iar dungile le feresc de soare.

Apoi am văzut pânzera neagră. Mă și prietenilor mei ne-a fost puțin teamă. Părinții ne-au spus să păstrăm distanța dintre noi și suscă și să nu băgăm mâna în ea.

Următoarea destinație a fost către crocodili. Prima oară vedeam că sunt împănati. După puțin timp, am observat că se mișcă. După aceea, am văzut mai multe reptile, printre care șerpi și aligatori.

După care, am văzut un pavilion cu păsări. Acolo erau papagali, porci și multe altele. În depozitare zăreau un struț. Merg să-l văd mai bine, iar apoi constat că erau foarte mari. Am văzut și un ou de struț. Altfel de curioasă că struții își îngroapă ouăle.

După aceea, observăm un corăz de munte. Știam destul de multe lucruri despre el. În special m-a impresionat penajul lui.

Capra neagră era diferită^{de} cum mi-o imaginasem.

La Zoo am văzut și maimuțele. Acestea m-au impresionat. Erau foarte deștepte. Un alt animal foarte deștept care a fost văzut de mine la Grădina Zoologică este elefantul. Are o trambula mare de care se ajută când mănâncă. Mi-a plăcut foarte mult acest animal.

Am hotărât împreună să plecăm. Ne-a plăcut tuturor așa! Părinții ne-au promis că o să mai venim la Grădina Zoologică!

La zoo

Într-o zi de primăvară eu, sora mea și părinții mei am decis să mergem la Grădina Zoologică.

Am intrat pe o poartă ruginită și pe ea scria „Grădina Zoologică”. Mai întâi am văzut perechi de păsări care se făcuseră lucruri, apoi am văzut perechi de serpenti, iar ei erau speriați, după aceea am văzut lei, care erau foarte curajoși, dar dormeau. Apoi am văzut crocodili! Ei erau nemuritori, dar nu știam de ce, iar unul dintre ei era cu gura deschisă. După aceea am văzut maimutele care se legăneau din creangă în creangă, mâncând banane.

În final, am plecat fericiți de la Grădina Zoologică.

La Zoo

Este o duminică frumoasă cu mult soare.
Hotărând să plecăm în familie la plimbare,
la Zoo, la București.

Ajunși aici, admirăm animalele privind-ne
mai mult la Porcușorii de Guineea de care m-am
îndrăgostit.

Dăruim o sperit, și el vizitatorilor un spectacol
minunat, derchizându-și coada frumoasă colorată.

-Nu credeam că pot exista culori așa frumoase
combinate pe un animal! am spus eu încântat.

Spectacolul începe să se derchieze și trei urși care
știau bine, se jucau și pe care prezenta celor
din jur mei i-a deranjat.

-Sunt atât de amuzanți! am spus eu surprins.
Zâmbind momentul lor frumos prin câteva fotografii.
A fost o zi minunată la Zoo!

Într-o zi, nămețo dimineață, pe la ora 09:00, eram pregătiți să mergem la Grădina Zoologică. La ora 09:15 era plecară:

- Îmbarcarea! se aude vocea doamnei învățătoare.
- Bună ziua! am spus eu cu zâmbetul pe buze.
- Bună ziua, Mihai! mi-a zis doamna învățătoare.

Era mult până acolo și am adormit pe drum, de la 9:30 m-am trezit la ora 14:30. M-au trezit colegii că, dacă nu, nu mă mai sculam! Perseverând la subiect, Grădina Zoologică era mare. Doream să văd tigrușul lenes.

Am intrat și ne-am hotărât să vedem întâi pești.

Toți peștii erau colorați frumoși. Apoi am văzut reptilele, iar după aceea am văzut partea mea preferată: animalele periculoase: lei, tigri, leoparzi.

Când s-a terminat vizita, am mers la autocar.

Această excursie a fost frumoasă și interesantă!

ZOO

bălătorim prin Europa alături de
ștrume și plumbăreți

Culoarea „roșie” a steagului leton este de fapt maronie. Este binecunoscută sub numele de roșu leton. Proporțiile

steagului sunt 2:1:2 (benzi de sus și de jos, fiind fiecare de două ori mai late decât banda din mijloc albă), iar raportul înălțime-lungime este fixat la 1:2.

Stema

Letoniei

Riga este capitala Letoniei, situată pe malul Mării Baltice, la gura de vărsare a râului Daugava. Riga este cel mai mare oraș din Țările Baltice, fiind un centru important cultural, educational, financiar și politic din zonă.

Limba oficială a Letoniei este letona. **Anul aderării la UE: 2004**
Moneda Letoniei este lats.

Letonia există ca stat din 1918, ca urmare a Tratatului de Pace de la Paris.

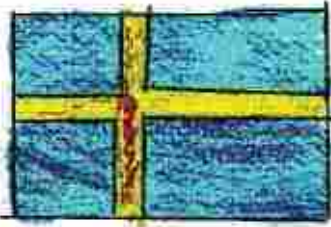
Înainte de 1918, Letonia fusese o provincie a Imperiului Rus, condusă de un guvernator numit de țară.

Parcul Național Gauja este cel mai vechi dintre parcurile naționale din Letonia, caracterizat printr-o mare diversitate biologică, o varietate a formelor de relief, cu izvoare minerale, peisaje frumoase, monumente naturale.

Ilie Andreia Labina

Suedia

Suedia sau Regatul Suediei este un stat în Europa de Nord, situat în partea estică a peninsulei Scandinavice, la faza Marii Baltice.

Suedia este renumită pentru diferite bunuri, fie alimentare (lapte, ciocolată), fie materiale (ceasuri).

Capitala este Stockholm, limba oficială este suedeză, moneda este coroana suedeză (SEK).

Populația Suediei este de 10.161.494 de locuitori.

Belgia

Belgia este situată în vestul Europei și se învecinează cu: Franța, Germania, Luxemburg, Olanda și Marea Nordului.

Drapelul național al Belgiei este un tricolor cu trei benzi verticale egale de culoare neagră, galbenă și roșie, iar culorile sunt culorile Ducatului de Brabant. Țara ocupă un teritoriu de 30,52 km² și are o populație de 11 milioane de locuitori. Bruxelles este capitala Belgiei, sediul guvernului și parlamentului federal și una dintre cele trei capitale ale Uniunii Europene.

Centrul istoric al Bruxelles

Limba oficială vorbită este:

olandeză, franceză și germană.

Este o țară netedă, deluroasă, iar în Belgia Ardennă există păduri.

Principalele râuri sunt

Schelde și Meuse.

Fabricarea cantelei este una dintre activitățile principale ale localnicilor Bruxelles.

Stema Belgiei

Țama Dragoș

Tradiții și obiceiuri ale Germanilor și
Românilor de Crăciun și de Paști

În întâmpinarea Crăciunului mulți
germani și români țin Postul Crăciunului.
În cele patru duminici de Post germanii
aprind câte o lumânare dintr-o grădă de
leard.

În seara de ajun atât românii cât și
germanii participă la slujbele religioase.

Germanii a oferit lumii obiceiul
de a împodobi leardul de Crăciun,
care initial era decorat cu panglici
colorate, lumânări și diferite dulciuri.
Acest obicei a fost preluat și de români.
De nărbătorile Crăciunului, cel
mai frumos obicei românesc colindatul
care se practică atât la români
cât și la germani.

De Paște în ambele
țări casa este decorată
cu figurine specifice -
iepurari, păsări, ouă.

Tradiția Pomului
Pascal este foarte înrădăcinată
de o familie germană
care și-au împodosit
pomul din lăptos curățat
cu ouă de Paște.

Tradiția iepurului de
Paște care aduce cadouri
copilor a început în Germania
și a fost preluată și de
poporul român. Din leardii
de Crăciun, germanii fac
un foc.

Fluturasul curios ne captează
toată atenția

Un fluture curajos

Într-o zi frumoasă de vară, Andrei citea o poveste
cu un fluture. Dintr-o dată, un vultur îmbrăcat
într-un costum albastru îl găsim în lumea magică
a fluturilor. El acceptă și vulturul chipeș lăsat
în ghioare și a permis. Când au ajuns acolo, un
fluture albastru jucăuș și curios lăsa
întâmpinat. Andrei se mira de cum arăta.

Bună fluturule! Vrei să fii prietenii?

Desigur! Du-te la țâna fluturilor și spune-mi
să te faci fluture!

Andrei s-a dus și s-a prădămbat în flu-
ture. El s-a mirat și și-a spus: Ce frumoase
sunt!

Fluturile i-a spus băiatului că el este
curios. De aceea, încă nu a aflat bogățiile și mi-
numățile pămantului.

Andrei nu mai are timp din păcate
pentru că vine noaptea! O să îl chem pe
vulturul chipeș să te ducă acasă.

Bine! O să mai trec pe la tine ca să
te salut.

Vulturul s-a dus și îl lăsa pe băiat în căreia
când a ajuns acasă și-a scris întâmplarea pe
o fixă. Andrei.

Fluturile a fost foarte fericit că Andrei a
trecut pe la el. A fost o zi minunată pentru
băiat și fluture.

Un fluture curios

Era o zi frumoasă de primăvară, iar eu și familia mea am plecat să luăm masa într-o poartă.

Dintru o clipă am crezut că mi se pare și am mers mai aproape să vad ce este. Era o multitudine de fluturi, care de care mai colorați.

Am intrat în lumea lor, iar unul din fluturi s-a așezat pe umărul meu și m-a întrebat:

— Cum ai ajuns aici?

I-am povestit că sunt cu familia la picnic, iar el a fost curios să îmi cunoască familia.

Le-am făcut cunoștință cu noul meu prieten, iar eu am stat în compania lui până la apus.

Mă bucur că mi-am făcut un nou prieten!

INTRODUCERE

Într-o frumoasă dimineață de sfârșit de vară, un fluture zburda voios pe câmpul înflori. Fluturasul era vesel și jucăuș. El avea aripi în culorile curcubeului. El cheama țiorel pentru că era vesel și foarte curios. Țiorel avea mulți prieteni: buburuză, Misa, ghiocierașul, tri-cri, licuriciul, Luminel, albinuța, zămve și mulți alții.

C
O
P
R
I
N
S

Într-o zi, fluturasul se întâlnește cu cei patru prieteni. Are bune sejurări în lanul de grâu și Țiorel le propune:

- Hai să zburăm în văzduh și să explorăm locuri noi! Sunt foarte curios!
- Nu cred că este o idee bună! spuse Luminel.
- Da, are dreptate Luminel! răspunse Misa.
- Dar, dacă pătim ceva? Ei nu pot zbura! zise

tri-cri.

- Nu se va întâmpla nimic! spuse Țiorel.
- Nu mergem! spuseră amicii.
- Bine, fricosilor! Nu aveți decât să pierdeți această fantastică aventură.

Prieteni au plecat jigniti de spusele lui Țiorel. Fluturasul a zburat în văzduh. El petrece mai mult timp în cer!

După o zi, Țiorel se întoarce acasă. Își fixurase puțin gingașa aripă. El s-a întâlnit cu amicii lui.

- Dragi prieteni, iertati-mă pentru spusele urâte.
- Te iertăm.
- Ce ai pătit la aripă?
- Un vultur m-a apucat de aripă. A vrut să mă mănânce.
- O... saracul de tine!
- Ne împăcăm? întrebă Țiorel.
- Da!

Fluturasul a luat aminte să nu fie rău și să

ÎNCHETĂRE și să respecte părerile altora.

Un fluture curios

introducere

A fost odată, un fluture care era tare curios. El voia să afle cum este în apă. Într-o zi, a pornit către un ocean. În drumul lui s-a întâlnit cu un căluț-de-mare surător și l-a întrebat:

- Cum este în apă, căluțule-de-mare?

- N-am timp, n-am timp, dacă nu vei ajunge în curând în apă, tatăl meu, regele căluților de mare, va fi dezastrat!

Fluturarușul țura în continuare, până când se întâlni cu o insectă magică, o insectă subacvatică, pe care o întreba:

- Draga mea insectă subacvatică, cum este în apă... căci, doar, tu locuiești acolo!

- În apă este minunat! De obicei apa este caldă, algele sunt așa verzi, verzi ca iarba, iar peștii sunt atât de colorați, seamănă cu un curcubeu!

Fluturarușul, vesel, mai vesel ca oricând, porni spre ocean. Țura sus, tot mai sus, până când se întâlni cu un corb. El și pe ceilalți prieteni pe lângă care a trecut, l-a întrebat cum este apa.

Corbul, își duă din burburărușul de sub aripă ochelarii și îl întreba pe fluturaruș dacă dorește să afle acest lucru. Din neașteptat insecta a răspuns că ar dori tare mult să înțeleagă.

Corbul se gândi ce se gândi și spuse bietului fluturaruș: "Nu te încrede în ce se auză, fiindcă apă îl poate răni înăma într-o clipită cu un singur val, deși chiar

foarte mic îl poate arunca cât de departe.

Fluturașul înțelesese deja că nu avea să îi
fie de bine în ocean, așa că se hotărî să viziteze cerul.

Un cultor se oferă să îl ducă el în balta cerească.
Fluturașul era tare curios să vadă ce va afla mai des-
pre vânturi. Încălzea pe spatele cultorului, ca pe spa-
tele unui armăsar.

Îl ajuns sărăcutul cultore mai sus de nori, cu
fluturașul în spate.

La un moment dat, fluturașul văzu împărăți de
alburi. Dintr-o dată cultorul nu mai putu zbura
din cauza vântului prea puternic și se lăsă cu flutu-
rașul pe pământ la căsuța acestei insecte.

Fluturașul văzu așa, cum arată cerul și și
propuse să mai călătorească și prin alte locuri.

Un fluture curios

introducere

Era o dată ca nicidecătă un fluture curios. El locuia într-o pădure cu copaci multicolori, iarba era în culori vișee. În acea pădure toate vietățile erau fucuroase. Fluturile nu stău nemişcate, dar și de zi și noapte din floare în floare dormind de a curmăște lumea. Din cauza asta se numea, fluturile curioși.

Într-o zi el s-a dus cu mama lui să facă lucru de dimineață. El a văzut o pasăre și a întrebat:

- Mamă, ce zboară în vâzduk?

- Este o pasăre.

- Aaaa! Interesanta vietate!

În acea plimbare el a văzut multe alte vietăți: urs, vulpe și lup. S-a pus mamei lui o mulțime de întrebări. Era foarte încântat.

Mai târziu trecea prin acea pădure un copil. Fluturile îndată: El a văzut și a întrebat-o pe mama lui:

- Ce este ființa care trece prin pădure?

- Este un copil. Ea și tine!

- Are părinți buni și grijă ca mine?

- Desigur! Orice copil are părinți buni.

Într-o săptămână fluturile stău tot, deoarece în fiecare zi mergea la plimbare cu mama lui.

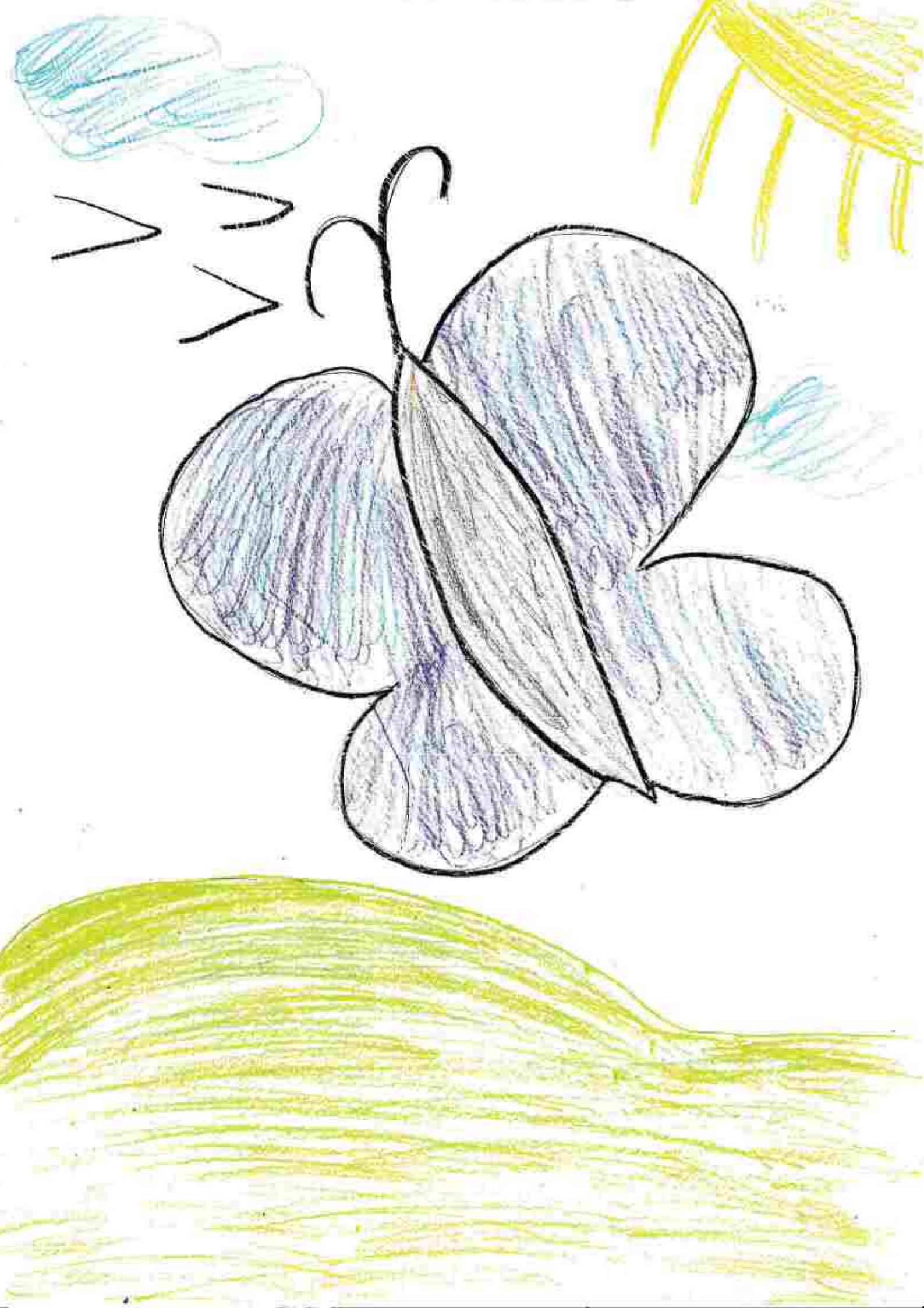
De atunci fluturile a devenit cel mai informat, cel mai isteț dintre fluturi.

El era mândru de el, pentru că toată lumea îl lăuda și îl aprecia.

Diana Maria

cuprins

încheiere

Un fluture curios

(Într-o zi am zărit un fluture ce urmărea curios câterea albine.)

(Văzându-mă, acesta m-a întrebat:

- Care din ce se produce mierea?

- Mierea se produce prin colectarea polenului din flori de către albine, iar acestea îl duc în stup și punându-le în niște compartimente, produc mierea.

- Dar ce se întâmplă în continuare cu mierea?

- După ce o lasă un timp apicultorul o ia și o pune în borcane, apoi o duce la târg și o vinde.

- Dar de ce albina aceea stă cu lăburta în sus pe floare și nu muncește?

- Stela este un trântor, care nu muncește niciodată!

- Interesant!

- Da, foarte interesant...

- Da... de ce ești tristă?

- Mama m-a chemat, îmi pare rău, mi-ar fi plăcut să îți mai povestesc!

- Nu-i nimic, ne vedem și mâine. La revedere!

- La revedere!

(După ce a plecat mi-am dat seama că mi-au făcut un prieten bun.)

Un fluture curios

INTRODUCERE

Între-o zi frumoasă de vară, eram pe pajiște, culegeam flori pentru mama mea și singa ei.

În timp ce culegeam vene în zbor la mine un fluture mic și drăguț. Lăsa așezat pe o floare din grădina mea.

A stat așa, stat și a zburat.

După puțin timp vene la mine și mă întreabă:

- Ce faci acolo?

- Culeg flori.

- Pentru cine?

- Pentru mama mea.

- De ce?

- Este singa ei.

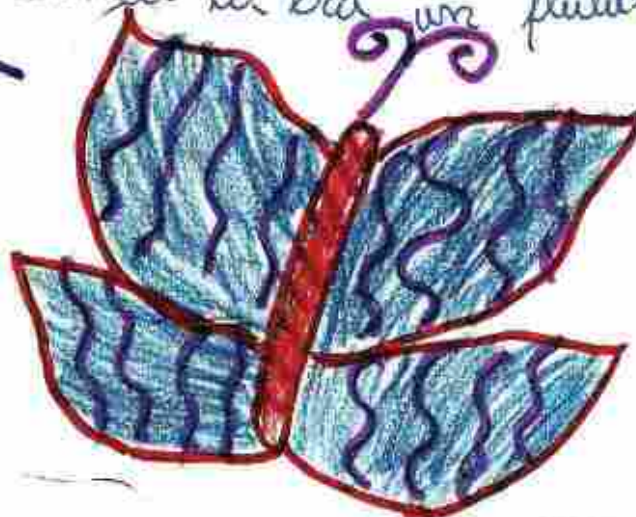
- Cum înțeleg? Scuze, dar trebuie să plecăm trebură.

- Bine, pa!

- Pa!

ÎNCHIDERE

După ce fluturazul a plecat, mi-am dat seama că era un fluture curios.

Un fluture curios

1. Fluturele s-a trezit de dimineată și a vorbit cu un mac roșu.

2. Fluturele s-a simțit obosit și s-a așezat pe aripa unui vultur și spuse:

„Te rog, ajută-mă să mă ridic în vâzduh!”

Vulturul l-a urcat în înălțimile reci. Ajuns acolo, fluturele a simțit că amortește și l-a rugat pe vultur să-l aducă pe pământ. Vulturul nici nu voia să audă cele spuse de fluture.

3. Fluturele nu a mai fost văzut de atunci.

introducere
cuprins
final

Un fluture curios

Între-a și de primăvară frumoasă, când abia primul strag de zăpadă se țapă, un fluture ieși dintr-o floare albastră.

Ca foarte curios să descopere lumea întreagă.

- Ahu! Ce frumoasă e lumea!

Fluturile vășu cățirea ghiocii, un soare cu dinți și mulți copii ca-
se se jucasă în zăpadă.

- Dar soare vireș, care sunt tuș? se întreba fluturasul.

El se gândi că dacă ar fi un viș nu ar putea să zăsoare. Așa
că, fluturile, amblitior vireș, să zăsoare cu un ajutor mic de la vânt.

Făptura cu aripi zăsoă pusti o lăptă, pusti cățarea fire de iar-
bă și zăpadă până când ajungă la un lac...

Dar fluturile s-a îndepărtat de lac, deoarece știa că poate
să se înice.

Fluturile curios să afle lumea, zăsoă mai departe și vășu
un gândăcel separat.

- De ce plângi, gândăcelule?

- Sunt urât, și mă ascund, în floarea asta alba.

- Nu ești urât! Ești foarte frumos, cu nuanțele asta de gal-
ben-auriu, rozu, trandafiriu și verde smarald.

- Așa ești! Nu mi-am dat seama! Hai să lum roșu!

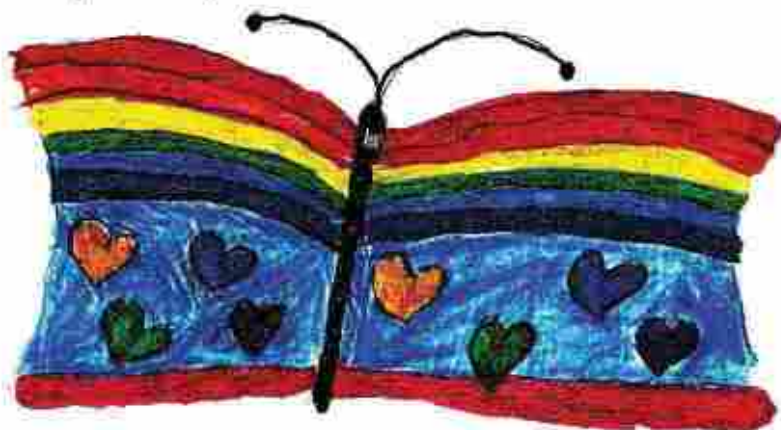
Și așa au trecut doi ani.

- Hai cu mine să explorăm lumea! zise fluturile gândăcelu-
lui.

- Bine! Hai să mergem! zise gândăcelul.

Au mai trecut încă trei ani de când fluturile și gândăcelul
au explorat lumea.

Acum cei doi s-au întors acasă fericiți și au trăit tot
restul vieții, împreună!

Supra Maria

Un fluture curios

Introducere

Într-o frumoasă seară de vară stăteam pe o bancă
în parc și mă gândeam la copilăria frumoasă care o trăiesc
Deodată un fluture multicolor și curios mă întrebă:

[- Cum e viața de copil?]

[- Viața de copil e minunată de frumoasă! Răspund
eu râzând.]

[- Voi copiii mergeți la școală în fiecare zi?]

[- Da, la școală învățăm lucruri noi și frumoase și
le facem noi la școală.]

[- La școală învățăm lucruri noi și frumoase și
deasupra ne ascultă lecțiile pe care le-am avut de
pregătit pentru ziua aceea! Răspund eu întrebării.]

[- Și apoi când ajungi se fac?]

[- Când ajung, apoi îmi fac temele îngrădite lec-
țiile, deramez și câteodată îmi ajută părinții.]

Râzind acurtea fluturaruș și-a luat zborul
spunându-mi că preferă să zboare mereu decât să fie copil.

Concluzie

Încheiere

Un fluture curios

În lumea întreagă există mii de specii de fluturi. Uite că acesta, despre care voi vorbi, are toate culorile de pe pământ. El se numește fluture curios pentru că mereu are o întrebare de pus.

Bunăntele și el, curiosul, avea prieteni.

- Bună! Vrei să fim prieteni? Întreba într-o zi un mac.

- Da... și răspunse macul.

- Mă pot axa pe tine?

- Desigur!

Pe deasupra lui zbură un vultur. Macul se pune pe fluture încât vulturul să nu îl vadă, astfel nu îl va prinde și nu îl va da pușorilor lui.

- Vai, mi-e frică!

- Iaci, astfel vei fi mâncat!

Fluturile începu să plângă și vulturul îl auzi, iar atunci îi spusese florii:

- Ia și tu, florică, acum ai ceva și nu vrei să îmi spui?

- Mă...

- Ai imediat îl auzi pe fluturas suspinând.

- Ai vrea să fii papă pentru pușorii mei? Iară!

El primise curaj și îi spusese:

- Dar cine te crezi să mămărești vietăți mici ca mine?

- Mă cred un vulture viteză căci eu îi e frică de vietăți

mici ca și tine.

- Mămărești pe altăcineva, nu pe mine!

Și îi lua talpărețușul, două.

- Uau, ai fost tare curajos!

- Astăzi! Vai, se înghețase! Unde o să dorm, acum că mi-am păcănit casa? se întreba fluturasul.

- Noapte bună, noaptea mă strâng, deoarece mi-e frig acum că a venit decembrie! Bănuiești că atunci când mă strâng

tu intri între petalele mele.

-Bine!

De dimineață, când fluturii se trezi, pământul era acoperit de un gros strat de ceață. Din păcate fluturii a înghețat, deoarece floarea zăă s-a deschis, iar el căzu pe jos înghețat.

Doi copii treceau pe acolo, însă unul îl văzu
-He s-a întâmplat cu tine, prietule?

Ei aveau pulovere groase pe ei, și au băgat fluturii
cel cușor în buzunar.

Fluturii și-a revenit, copiii au ținut fluturii
în buzunarul lor până au ajuns acasă și când au luat
pus într-o cameră cu plasă la geam, pentru a avea
aer.

După ce s-a întremat, copiii au eliberat fluturii
și acesta și-a putut continua viața fără a fi
mâncat de păsări.

El a învățat pe parcursul vieții sale să nu
mai fie sperios.

Un fluture curios

Era odata un fluture pe nume Făl-Făl.

Într-o zi s-a dus la mama lui și i-a spus:

- Mamă, mă duc afară, să mă joc! Zise fluturaseul.
- Bine, dar să ai grijă!
- Desigur!

Cum ieși din căsuța sa, fluturaseul văzu un vultur și
vru să se urce pe aripa lui pentru a simți cum era zborul de
rapid, încât zbură cât de repede putu el și strigă:

- Vulture, vulture, pot zbura pe aripa ta, te rog?
- Vulturul se uita la fluturase și îi zise:
- Desigur, dar ar fi foarte periculos, tu ești mic și
fin, ai putea fi luat de vânt!

- Fluturaseul știa că vulturul avea dreptate și
se întristă că nu putea zbura pe aripa vulturului dar,
după câteva zile, nu îl mai interesa cât de repede zbură.

Un fluture curios

Între-o zi de toamnă un fluture brumos coborât din cer.
Dintr-o dată văzu trei vervețe mici care alergau vesel. Tînd curios
din fire fluturile s-a hotărât să le urmărească.

Una dintre vervețe spuse:

— Hai să mergem în scorbura!

— Prime! spera celelalte.

Lea mai mare dintre vervețe le spuse:

— Eu voi pleca dar voi să vă jucați brumos.

Fluturile se uita cu inimă la cele două mici vervețe.
El nu stia să se joace cu glicirina și tare ar fi vrut să
încerce. Era curios să aple ce se jucau pe lângă vervețe.

— Tu stai puțin se uita un fluture la noi!

— Vino! nu te mai uita!

— Hai să te joci cu noi!

— Prime! voi veni cu cel mai mare drag.

Cele două vervețe, au învățat pe fluturile curios
jocul de-a v-ați 'arsunsă.

Un fluture curios

INTRODUCERE

Într-o dimineață, fluturile pe nume Penă-
rui, nu mai aveau ce să facă. Deodată i-a venit
o idee minunată, adică să vadă pasărea lui preferată,
adică o rândunică.

A început călătoria și i-a spus mamei lui
că vrea să vadă o rândunică. Mama acestuia a zis:
— Ai vrea să te duci? Pentru că dar să ai
grijă de tine și să te bucuri!

— Da, voi avea grijă de mine, dar rândunica
va fi bună cu mine.

— Nu se știe de aceea te duci.

Fluturaseul zise formula de salut mamei sale
și plecă în călătoria îndelungată. A plecat, dar
nici nu a început bine călătoria și a văzut o
rândunică. El credea că va fi o călătorie foarte
lungă. Rândunica spuse:

— Bună, ești gustos?

— De ce? Vrei să mă mănânci?

— Da! Te mai întâlnești odată, ești gustos?

— Nu, eu nu sunt gustos, nici miros bun nu am.
Nu mă mănâncă! Sunt doar un fluture curios!

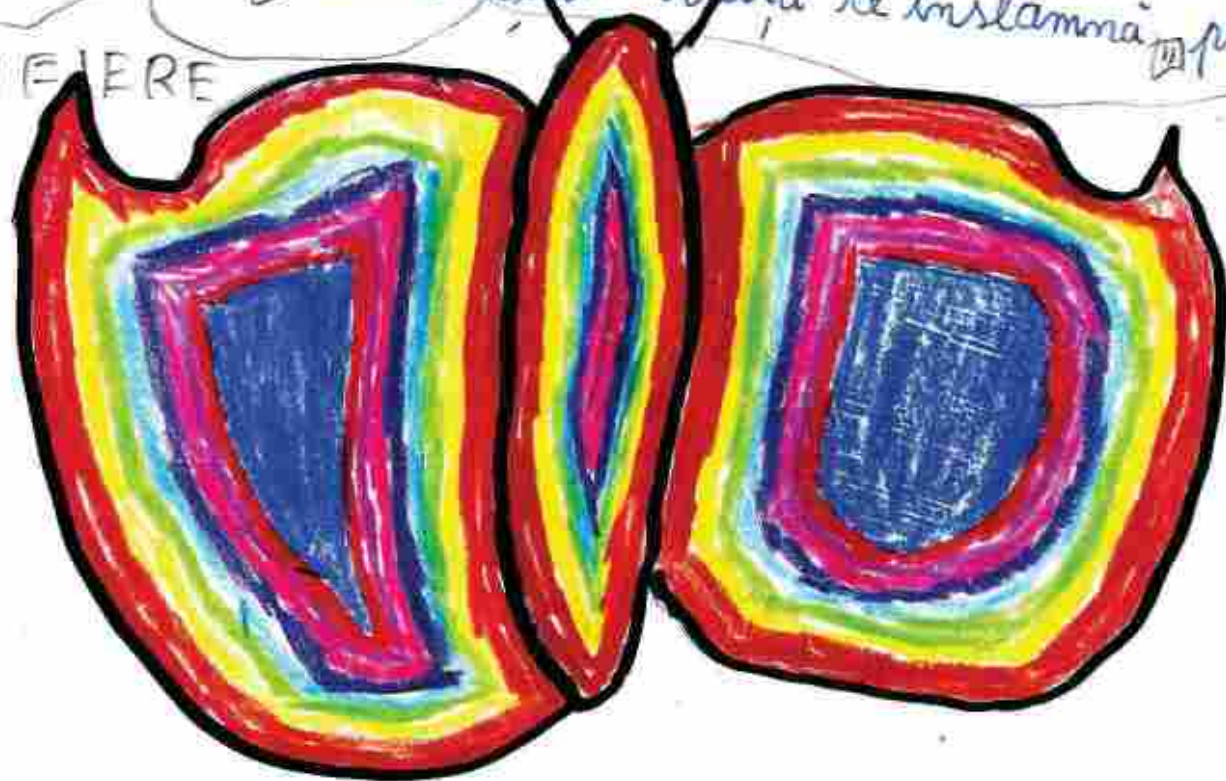
În acel moment răndunica mirosi fluturasul
și rise!

— Ba esti gustos si mirositor!

Fluturasul fugi si fugi cât se mai ținea pe
așipă dar tot răndunica îl prinsese pe Pencăruț. Ma-
inte să-l mănânce prietenul lui Pencăruț, Vlăduțelul Cicirel
l-a salvat, luându-l de antene și fugind cât mai puteau, ari-
păle să-l susțină.

Mama lui Pencăruț fusese îngrijorată dar Cicirel
l-a salvat. Fluturasul înșușă se înslămea prietenii.

INCHERE

Un fluture curios,

IN

Un văr al meu are un insectar. Acolo am văzut mulți fluturi frumoși așezați după mărime, culoare și alte criterii pe care le știa numai el.

Am devenit și eu interesat. Uoră m-am uitat în grădinița cu flori să văd cum zboară fluturii. Mulți erau albi și mici. Într-una din zile, pe trandafiri am văzut un fluture mare cu aripi colorate cu roșu, maro și care pareau are doi ochi pictați. Am stat liniștit și am așteptat să văd cum zboară. L-a dus la trandafiri, s-a așezat pe o frunză din creș, a trecut la frunza vecinului, apoi s-a așezat pe cotetul lui Blacky. Le uita la Blacky. Eu mă uitam la amândoi.

seama că era un fluture curios.

IN

Toată vara m-am lăcurat zborul fluturilor frumoși colorați.

Blacky la el iar

Am dat

de

Un fluture curios

introducere

Un fluture hătărăște! nă se odihnească pe o tufă de crizanteme portocalii pe care întălbite și albe.

— Bună, Albeinu! — Pe aici aici? — Zărit printre florile de crini iar astăzi esti la crizanteme. — De ce vizitezi atâtea flori? — Spune Fluturaru curios.

— Văi! Fluturaru! — Esti tare curios! Dar am să te lămuresc! — dest. nu am foarte mult timp! — Eu mă hrănesc cu nectarul și polenul florilor. — Activitatea mea se termină cu producerea mierii.

— Crezi? — Că pot gusta și eu din miera ta? — Intreabă Fluturaru.

— Do! — Albeinu! — Spune Albeinu.

Fluturaru învârtă Albeinu până la stupul ei unde a fost spălat cu miera produsă de ea.

captivitate

închidere

